

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับคาร์บอนเครดิต: ศึกษากรณีพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) พ.ศ.2550
คำสำคัญ	องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก
ชื่อนักศึกษา	ปรีชา สามารถ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.สุธี อยู่สถาพร
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	รองศาสตราจารย์ สุวิทย์ นิ่มน้อย
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2553

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้เนื่องจากปัญหาโลกร้อน (Global Warming) ที่ต้องเผชิญอยู่ในปัจจุบัน เกิดจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมของมนุษย์ เมื่อมีการสะสมของก๊าซเหล่านี้เป็นจำนวนมากในชั้นบรรยากาศก่อให้เกิดการเก็บกักความร้อนจากรังสีดวงอาทิตย์เอาไว้ หรือที่เรียกกันว่าภาวะเรือนกระจก (Greenhouse Effect) ส่งผลกระทบถึงความเป็นอยู่ของประชาคมโลก โดยทั่วไปไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม ทำให้สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงไปจากปกติที่เคยเป็นมาส่งผลต่อสิ่งมีชีวิตบนโลก รวมถึงปรากฏการณ์ทางธรรมชาติต่าง ๆ

ดังนั้นการประชุมอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศขององค์การสหประชาชาติ (United Nations Framework Convention on Climate Change: UNFCCC) จึงมีเป้าหมายเพื่อให้บรรลุถึงการรักษาระดับความเข้มข้นของก๊าซเรือนกระจกในบรรยากาศให้คงที่ อยู่ในระดับที่ปลอดภัยจากการแทรกแซงของมนุษย์ที่เป็นอันตรายต่อระบบภูมิอากาศ การรักษาระดับดังกล่าวต้องดำเนินการในระยะเวลาเพียงพอที่จะให้ระบบนิเวศปรับตัวโดยไม่คุกคามต่อการผลิตอาหารของมนุษย์ จากนั้นมีการประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญา (Conference of the Parties: COP) ครั้งที่ 3 ณ กรุงโตเกียว ได้มีการตกลงยกร่างพิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol) ขึ้นในวันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ.2530 ได้มีการกำหนดพันธกรณีในการลดก๊าซเรือนกระจกที่เป็นข้อผูกมัดทางกฎหมายสำหรับประเทศในกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมหรือกลุ่มภาคผนวกที่ 1 (Annex I) และมีพันธกรณีทั่วไปร่วมกันระหว่างประเทศภาคีสมาชิกทั้งหมดรวมถึงการเพิ่มการดูดซับก๊าซเรือนกระจก และเสริมด้วยกลไกอื่นๆ ได้แก่ Joint Implementation, Clean Development Mechanism

และ Emissions Trading เพื่อให้ได้มาซึ่งเครดิตที่มีต้นทุนต่ำกว่าการลดก๊าซเรือนกระจกภายในประเทศ ประเทศไทยสามารถเข้าร่วมโครงการได้โดยผ่านกลไกการพัฒนาที่สะอาด

จากการศึกษาพบว่าพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) พ.ศ.2550 พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3) พ.ศ.2544 และกฎหมายทั่วไปยังครอบคลุมไม่ทั่วถึง ส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา เช่น ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) พ.ศ.2550 มาตรา 7(2) ว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาโครงการที่ได้คำรับรองเท่านั้น เนื่องจากการลงทุนเกี่ยวกับกลไกการพัฒนาที่สะอาด โครงการใดต้องการที่จะขายก๊าซเรือนกระจกได้จะต้องผ่านการรับรองในชื่อ Certified Emission Reductions โดยองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) เป็นผู้พิจารณาให้การรับรองโครงการ โครงการที่ยังไม่ได้คำรับรองหรือไม่ได้ขอคำรับรองก็จะไม่ได้รับการส่งเสริมและไม่ได้ประโยชน์จากคาร์บอนเครดิตด้วย ตามมาด้วยปัญหาการส่งเสริมการลงทุนเนื่องจากโครงการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขนาดใหญ่ต้องใช้เทคโนโลยีและเงินลงทุนสูงควรส่งเสริมการลงทุนตามปกติ ส่วนโครงการขนาดเล็กส่งเสริมเฉพาะคนไทยเท่านั้น เพราะใช้เงินลงทุนต่ำและเทคโนโลยีไม่สูงนัก ต่อมาปัญหากฎหมายเกี่ยวกับหน่วยงานในการตรวจสอบโดยไม่มีหน่วยงานใดมาตรวจสอบและติดตามผลโครงการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ได้คำรับรองแล้ว และปัญหาการขาดมาตรการบังคับทางกฎหมายยังไม่มีมาตรการบังคับทางกฎหมายในการควบคุมการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงได้เสนอแนะดังนี้ ให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) พ.ศ.2550 มาตรา 7(2) ว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาโครงการที่ได้คำรับรองและโครงการที่ไม่ได้คำรับรอง ขยายขอบเขตประเภทของผู้ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนเกี่ยวกับคาร์บอนเครดิตว่าควรจะต้องส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมที่ลดก๊าซเรือนกระจกโดยใช้เทคโนโลยีที่สูงเท่านั้น และการเพิ่มอำนาจหน้าที่ให้กับกรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมควบคุมมลพิษ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือหน่วยงานเอกชนให้มีอำนาจหน้าที่เข้าไปตรวจสอบการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามโรงงานอุตสาหกรรมหรือโครงการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่างๆที่ได้คำรับรอง แก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 โดยให้ก๊าซเรือนกระจกเป็นก๊าซที่ต้องมีการควบคุมปริมาณการปล่อยและให้ความสำคัญเกี่ยวกับการส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาดและการใช้พลังงานที่มีประสิทธิภาพ

Thesis Title	Legal Problems On Carbon Credit: A Case Study On The Decree Of Establishing Administrative Controlling Organization Of The Carbon Use B.E.2550
Keyword	Establishing Administrative Controlling Organization Of The Carbon
Student	Preecha Samart
Thesis Advisor	Dr.Sutee Usathaporn
Thesis Co-advisor	Associate Professor Suvit Nimnoi
Level of Study	Master of Laws
Faculty	Graduate School, Sripatum University Chonburi Campus
Year	2010

ABSTRACT

This research is made due to the problem of global warming, which people have to confront at the present time. Global warming is caused by releasing of greenhouse effect occurring from activities of human beings when there is a lot of accumulation of these gases in climate layers, causing climate layers to keep heat from solar radiation, called Greenhouse Effect, affecting the living of global community, in general, either directly or indirectly; so the weather changes from normal condition in the past, affecting living things on the earth, as well as natural phenomena.

Therefore, the United Nations Framework Convention on Climate Change: UNFCCC, had the target to achieve the purpose of maintaining the constant concentration level of Greenhouse Effect gas in the climate to be in the safe level from intervention of human beings which is dangerous to weather. The maintenance of such level shall do in the sufficient time for the ecological system to adjust without harming the food production of human beings. Later, there was the Conference of the Parties: COP, No.3, in Tokyo on December 11, 1997; in the conference, and agreement to draft Kyoto Protocol was made. There was determination of the obligation to reduce Greenhouse Effect gas which was a legal obligation for countries in industrial country groups, or groups in Annex I; and there were general mutual obligations among all member countries, including increasing of absorbing of Greenhouse Effect gas and adding

with other mechanisms, such as Joint Implementation, Clean, Development Mechanism and Emissions Trading, to acquire credit having lower cost than the reduction of Greenhouse Effect gas in the country; Thailand could participate in the project; by passing through the Clean Development Mechanism (CDM).

The research found that the Royal Decree to establish a greenhouse effect management organization of 2007, was not covered thoroughly by the National Environment Quality Promotion and Conservation Act of 1992, the Investment Promotion Act of 1977 (Amendment No.3 of 2001) and general laws. Therefore, there were problems, for example, problems of enforcement of law under the Royal Decree to establish a greenhouse effect management organization of 2007, Section 7(2) on promotion and development of projects receiving certifications only, as in the investment on Clean Development Mechanism: CDM, any project that wanted to sell Greenhouse Effect gas would pass certification in the name of Certified Emission Reductions (CERS). The Greenhouse Effect Management Organization will consider and certify the project. Any project that does not have certification or does not request for certification, will not receive promotion and benefit from carbon credit as will: The followed problem is investment promotion problem, because any large project which reduced the releasing of greenhouse effect must use technology and high investment amount, and should be promoted in the investment as usual. Small projects promoted only Thai people because they spent low investment and not high technology. Later, legal problems on any checking working unit, there was no working unit inspecting and following up the project to reduce releasing of greenhouse effect receiving certification and problems of lacking of the measures to have law enforcement in controlling release of Greenhouse effect.

Therefore the researcher recommended as follows: there should be amendment of the Royal Decree to establish a greenhouse effect management organization of 2007, Section 7(2) on development of projects receiving certification and projects which have not received certification; the scopes and types of persons receiving investment promotion related to carbon credit, are extended; only the investment in industries that reduce Greenhouse Effect by using high technology, should be promoted; and authority shall be added to Department of Industrial Works Pollution Control Department, local administration organizations, police of private working units, so that they can have authority and duty to inspect releasing of Greenhouse effects in industrial

factories or projects reducing releasing of greenhouse effect that receive certificate, there should be amendment of the National Environment Quality Promotion and Maintenance Act of 1992, permitting greenhouse effect gas to be the gas that must have control of volume of releasing and importance should be emphasized on promotion of using of clean energy and use of effective energy.